

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 16/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 6

NHẮC NHỞ TIN SÂU NHÂN QUẢ

NÓI RÕ VỀ LÝ NHÂN QUẢ (BÀI BẢY)

Cho dù chúng ta tin hay không tin nhân quả thì chúng ta cũng chịu sự chi phối của định luật nhân quả. Chúng ta quán sát, hằng ngày, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta có phù hợp với nhân quả hay không? Chúng ta thường tưởng rằng mình đang làm việc lợi ích chúng sanh nhưng thật ra, chúng ta chỉ đang làm cho “*cái ta*” của mình. Nếu chúng ta không được nhắc nhở thì chúng ta sẽ không biết để quay đầu. Chúng ta đã học qua 1200 chuyên đề, gần 400 chuyên đề đầu tôi không mở Zoom nên mọi người chỉ được học nhiều nhất là 800 chuyên đề, chúng ta quán sát, sau khi chúng ta học thì tâm chúng ta đã có chuyển đổi chưa? Chúng ta cũng đã học gần 200 buổi của “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, chúng ta quán sát xem tâm chúng ta đã chuyển đổi chưa? Tất cả các đề tài Hòa Thượng dạy chúng ta đều xoay quanh mục đích đó là giúp chúng ta chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh.

Khi tôi về chùa Phúc Long, tỉnh Bắc Ninh giảng, ngày trước, tôi nói nhiều về pháp môn Tịnh Độ, về sự màu nhiệm của câu “*A Di Đà Phật*” nhưng những năm gần đây, tôi chỉ nói nhiều về sự buông xả, sự cho đi. Hằng ngày, chúng ta vẫn sống trong phiền não, dính mắc, không muốn cho đi, chúng ta chỉ muốn được nhận. Thầy Thái từng kể, sau khi Thầy giảng bài xong có người đến nói với Thầy rằng, họ cảm thấy Thầy giảng rất hay nhưng họ không nhớ Thầy đã nói những đạo lý gì. Chúng ta phải nghe và thật làm. Chúng ta chỉ nghe cho hay, nghe để có thêm kiến thức thì chúng ta chỉ giống như những nhà Phật học.

Hòa Thượng từng nói, ban đầu Ngài giảng những nội dung rất cao nhưng sau đó Ngài giảng hạ thấp dần và sau cùng Ngài hạ thấp đến mức không thể thấp hơn! Ngày nay, ngay đến những đạo lý như đạo lý nhân quả, đạo lý cảm ứng chúng ta cũng không làm được. Đạo lý cảm ứng là: “*Chúng sanh có cảm thì Phật Bồ Tát liền có ứng*”. Cảm như thế nào thì sẽ có ứng như thế đó. Hằng ngày, chúng ta vẫn đang cảm “*danh vọng lợi dưỡng*”, ảo danh, ảo lợi, chúng ta giống như những người chơi game, chúng ta chỉ thích sống trong thế giới ảo. Những người chơi game luôn cảm thấy mình là người giàu nhất, quyền thế lực nhất trong thế giới game, trong đời sống hiện thực, họ không

có gì, không biết làm gì nên họ chỉ muốn sống ở trong thế giới ảo. Chúng ta quán sát, chúng ta đang sống trong hiện thực hay chúng ta đang sống trong ảo tưởng? Nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta cũng đang ngày ngày sống trong ảo danh, ảo vọng. Chúng ta làm việc gì cũng vọng tưởng, việc chưa đến mà chúng ta đã cảm thấy lo lắng, phiền toái thì đó là chúng ta đang sống trong vọng tưởng!

Hôm qua, khi tôi đi ra ngoài, tôi mang theo hai chiếc bánh chưng, tôi chưa có ý định tặng ai, khi xe gần đến nhà của một người thợ nề, người ngày trước đã tận tâm làm việc cho các công trình của chúng ta, tôi nhắc người lái xe dừng lại để tôi vào tặng bánh cho họ. Tôi tặng quà cho người khác một cách tình cờ, tôi tặng bằng tâm tri ân. Nếu chúng ta khởi tâm rằng mình phải tặng quà cho người nào đó để người đó làm cho chúng ta một việc, để người đó phải mang ơn chúng ta thì chúng ta đang sống trong ảo danh, ảo vọng.

Có một Thầy bói nổi tiếng ở Hà Nội, mọi người muốn đến nhờ ông xem bói thì phải xếp hàng, vợ của ông rất trẻ, khi mọi người nói với ông rằng vợ của ông ngoại tình, ông muốn biết người con trai có phải con của mình không nên ông quyết định đem cuống rốn của con đi xét nghiệm ADN. Lần xét nghiệm đầu tiên, ông cảm nhầm cuống rốn của cháu gái đi xét nghiệm nên kết quả xét nghiệm là người có cuống rốn đó không phải là con của ông. Lần thứ hai, khi ông mang cuống rốn của con trai đi xét nghiệm thì kết quả ADN cho thấy rằng người con trai đó đúng là con trai ông. Ông đi xem bói cho người khác nhưng ông không biết được việc của chính mình! Người thế gian thường tỏ tường việc của người nhưng việc của chính mình, sai phạm của mình thì họ không nhận ra!

Những người Thầy bói có cuộc sống giàu sang, phát tài do mọi người mang tiền đến để được xem bói. Nếu người Thầy bói thật sự giỏi thì ông ta đã có thể biết kết quả xổ số và tự mình làm giàu. Phật nghiêm cấm đệ tử sử dụng thần thông, đệ tử của Phật phải thật tu, thật học. Chúng ta tu hành có công phu nhất định thì những việc màu nhiệm sẽ hiển lộ một cách tự nhiên nhưng những thứ này không liên quan đến nghiệp lực, không liên quan việc vượt thoát sinh tử. Nhà Phật nói: “***Thần Thông không liên quan đến nghiệp lực***”.

Một số người cho rằng xá lợi sẽ mang lại sự màu nhiệm, ngày trước, một người học trò của tôi mang xá lợi ngâm nước, anh ta thấy xá lợi bị phai màu nên anh dần mất đi niềm tin với Phật pháp. Trước đó, anh ta đã từng quỳ trước mặt Hoà Thượng để dâng một xâu chuỗi nhưng sau đó, anh bị bảo vệ kéo ra, sau này, anh ta bỏ ăn chay, ly hôn với vợ. Hằng ngày, ta và người vẫn chướng ngại, gây phiền phức cho nhau, đây là do nghiệp lực, quả báo. Người xưa nói: “*Ở thế gian, việc không thuận ý, vừa lòng nhiều đến tám, chín phần*”. Hằng ngày, chúng ta luôn gặp khó khăn, chướng ngại, gặp những việc không vừa ý. Nếu chúng ta không tự chuyển đổi thì dù Phật ở ngay trước

mặt cũng không giúp được chúng ta. Nhà Phật có câu: “*Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, không tu không đắc*”.

Thời xưa, khi Ngài A-nan chưa chứng quả, Ngài bị nàng Ma- đăng già dùng thần chú làm cho mê muội. Sau đó, Ngài A-nan khởi tâm nhờ Phật cứu giúp, Phật đã nói ra “***Thần Chú Lăng Nghiêm***” để các đệ tử đến giải cứu cho Ngài A-nan. Phật nói với Ngài A-nan, hằng ngày ông không tu hành nghiêm túc nên mới bị Ma nữ làm mê mờ. Cho dù Phật ở trước mặt chúng ta, chúng ta có xá lợi Phật hay chúng ta ở nơi đất Phật nhưng nội tâm của chúng ta đầy phiền não thì chúng ta cũng không thể có thành tựu.

Hôm trước, khi tôi đi giảng ở Bắc Ninh tôi chỉ nhắc các cụ hai điều đó là các cụ cố gắng xả bỏ tập khí, phiền não và tập bố thí, cho đi. Điều này tưởng chừng dễ nhưng chúng ta cũng không dễ để làm được. Phiền não, chấp trước của chúng ta rất nặng, không dễ xả bỏ. Khi Đức Phật còn tại thế, một hôm, có người dùng những từ ngữ thậm tệ nhất để mắng Ngài nhưng Ngài không phản ứng lại. Khi các đệ tử hỏi vì sao Ngài có thể bình tâm như vậy thì Phật giải thích, người khác mang quà đến cho chúng ta mà ta không nhận thì họ sẽ phải mang về!

Cách đây khoảng 15 năm, khi tôi đi giảng ở một ngôi chùa ở Hà Đông, sau khi buổi giảng kết thúc, có một vị Giáo sư đưa tôi một danh thiếp, ông nói, ông muốn nói chuyện với tôi. Tôi nói, tôi phải di chuyển đến nơi khác để giảng bài, buổi tối tôi mới có thời gian nói chuyện với mọi người. Tối hôm đó, khi tôi đang nói chuyện với mọi người thì vị Giáo sư tìm đến để chất vấn tôi. Ông hỏi rất nhiều điều nhưng tôi đều nói là tôi chỉ biết ăn chay, niệm Phật những vấn đề khác tôi không biết. Mặt của ông đỏ bừng, ông tức giận vì ông không được tranh luận với tôi. Họ là những nhà Phật học, họ rất uyên thâm nhưng họ đang bị phiền não, sân hận không chế mà họ không nhận ra. Chúng ta phải buông xả, bố thí đi chính những tập khí, phiền não của mình. Chúng ta muốn đạt được công phu này thì chúng ta cần có thời gian huân tập lâu dài. Nếu ngày ngày chúng ta sống trong phiền não thì chúng ta đã sai!

Hòa Thượng nói: “***Thời đại ngày nay vật chất lên ngôi, người thế gian rất xem trọng tiền tài, liều mạng tìm kiếm tiền tài. Tiền tài không thể tranh được! Nếu trong mạng chúng ta không có tiền tài mà chúng ta có thể tranh được thì chư Phật Bồ Tát cũng bái chúng ta làm Thầy! Nếu chúng ta tranh được thì đó là vì trong mạng chúng ta thật có, nếu trong mạng chúng ta không có thì chúng ta tranh cũng không được!***”. Những đạo lý này trong “***Liễu Phàm Tứ Huấn***” cũng đã nói rất rõ ràng cho chúng ta. Chúng ta muốn ăn dưa thì chúng ta phải trồng dưa. Chúng ta muốn có tiền tài thì chúng ta phải bố thí tiền tài. Đạo lý này chúng ta tưởng chừng như hiểu mà không hiểu!

Hòa Thượng nói: “***Người xưa nói: “Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức cũng phải làm tiểu nhân”. Hay người xưa cũng nói: “Nhất ẩm nhất trác, mạc***

phi tiền định”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều là do phước trong vận mạng của chúng ta đã định. Chúng ta tự tạo ra vận mạng của mình. Chúng ta tự tác tự thọ”. Tôi có cảm nhận rất sâu sắc về những lời dạy này của Hòa Thượng. Tôi nghe, làm theo lời Hoà Thượng nên mọi việc của tôi gần như đã có sự an bài. Tôi tận tâm, tận lực lo cho người thì việc của tôi gần như có người khác lo. Có người hỏi Hòa Thượng, trong cuộc đời hoằng pháp độ sinh của Ngài, Ngài có gặp chướng ngại gì không, Hòa Thượng suy nghĩ một lát và nói: **“Tôi không gặp chướng ngại gì, mọi việc đều là tâm tưởng sự thành!”**. Tất cả những điều Hòa Thượng nghĩ đều đã trở thành hiện thực. Hòa Thượng luôn lo nghĩ cho người, nhiều điều hôm trước Ngài vừa khởi lên ý nghĩ thì hôm sau Ngài đã có thể thực hiện.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian luôn mong cầu ba loại quả báo là tiền tài, thông minh, khỏe mạnh, sống lâu”**. Người chân thật tu hành cũng cần đến những điều này. Hòa Thượng Hải Hiền sống đến 112 tuổi, Ngài có hơn 90 năm niệm Phật nên Ngài đã tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Hòa Thượng Tịnh Không có hơn 70 năm tu hành, Ngài làm được rất nhiều việc lợi ích cho chúng sanh, Ngài đã xây dựng trung tâm giáo dục **“Đệ Tử Quy”**, xây dựng hàng trăm ngôi trường, in **“Đại Tạng Kinh”** để tặng khắp nơi trên thế giới. Một vị Thầy ở Việt Nam cũng được nhận 100 bộ **“Đại Tạng Kinh”**, chi phí để in một bộ sách lên đến 3.500 đô-la. Người chân thật tu hành cũng cần tuổi thọ, tài lực, thông minh, trí tuệ để họ có thể làm được nhiều việc hữu ích cho chúng sanh. Ngày trước, khi chúng tôi cần khai phá một mảnh đất để xây dựng trường học, có một cây dây leo rất to, bò lên nóc nhà, ban đầu mọi người không dám phá bỏ, tôi nhắc mọi người chặt, gỡ dây leo ra dần dần, chỉ sau khoảng ba giờ thì mọi thứ đã được dọn sạch sẽ. Chúng ta phải có trí tuệ thì chúng ta mới có thể làm được việc lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Phật thị môn trung, hữu cầu tất ứng”**. Trong nhà Phật, có cầu tất có ứng, chân thật là cầu cái gì được cái đó, chỉ cần chúng ta như lý như pháp mà cầu!”. Khi mọi người hỏi Hòa Thượng có gặp chướng ngại gì trên con đường hoằng pháp, lợi sinh không thì Hòa Thượng nói: **“Tất cả đều là hữu cầu tất ứng”**. Tất cả mọi điều Ngài đều cầu cho người khác nên Ngài không có chướng ngại. Tôi chỉ mong cầu xây dựng được nhiều vườn rau để tặng cho người, hiện tại, chúng ta đã xây dựng được 8 vườn rau, mỗi tháng chúng ta có gần 8 tấn rau sạch để tặng.

Hòa Thượng nói: **“Tiền tài phải từ bố thí tiền tài mà có được. Bố thí tiền tài là nhân, ngay đời này chúng ta có được tiền tài đó là quả. Nếu trong đời quá khứ, chúng ta đã đại bố thí tài thì nhất định đời này chúng ta sẽ có được đại phước báu. Chúng ta không tu nhân thì chúng ta không thể có quả báo tốt. Trong mạng của chúng ta có nhưng chúng ta dùng thủ đoạn để có được, chúng ta khởi tâm động niệm bất thiện, tạo tác ác nghiệp thì đời này chúng ta có thể được hưởng nhưng sau đó chúng ta sẽ đi vào ba đường ác”**. Chúng ta dùng thủ đoạn để có tiền tài thì dù chúng ta có được tiền tài, chúng ta cũng sẽ sống trong lo lắng, phiền não. Tôi biết một người,

ông đã dùng thủ đoạn để có tiền, sau đó, ông tu hành để mong bù đắp lại những việc làm sai trái của mình, ông đã tu hành nhiều năm nhưng tâm ông vẫn không thể an, không thể thanh tịnh. Hằng ngày, chúng ta phải quán sát xem khởi tâm động niệm của chúng ta đã phù hợp với nhân quả hay chưa!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!